

należy interpretować w ten sposób, że:

wymaga on, by powody osadzenia w areszcie osób podejrzanych lub oskarżonych o popełnienie przestępstwa obejmowały wszystkie informacje niezbędne do umożliwienia im skutecznego zakwestionowania zgodności z prawem ich aresztowania. Uwzględniając etap postępowania karnego, tak aby nie zaszkodzić postępowaniu toczącemu się dochodzenia, informacje te powinny zawierać opis istotnych faktów znanych właściwym organom, do których należą znany czas i miejsce popełnienia czynu, charakter konkretnego udziału tych osób w zarzucanym przestępstwie oraz tymczasowo przyjęta kwalifikacja prawna.

(¹) Dz.U. C 198 z 16.5.2022.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 czerwca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte costituzionale – Włochy) – Wykonanie europejskiego nakazu aresztowania wydanego przeciwko O.G.

[Sprawa C-700/21 (¹), O.G. (Europejski nakaz aresztowania przeciwko obywatelowi państwa trzeciego)]

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Europejski nakaz aresztowania – Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW – Podstawy fakultatywnej odmowy wykonania europejskiego nakazu aresztowania – Artykuł 4 pkt 6 – Cel polegający na resocjalizacji – Obywatele państwa trzeciego przebywający lub zamieszkujący nielegalnie na terytorium wykonującego nakaz państwa członkowskiego – Równość traktowania – Artykuł 20 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej]

(2023/C 252/06)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte costituzionale

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: O.G.

przy udziale: Presidente del Consiglio dei Ministri

Sentencja

- 1) Artykuł 4 pkt 6 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi w związku z zasadą równości wobec prawa zapisaną w art. 20 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej

należy interpretować w ten sposób, że:

stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego transponującemu ten przepis, które w sposób bezwarunkowy i automatyczny wyklucza z dobrodziejstwa przewidzianej w tym przepisie podstawy fakultatywnej odmowy wykonania europejskiego nakazu aresztowania każdego obywatela państwa trzeciego, który przebywa lub ma miejsce zamieszkania na terytorium tego państwa członkowskiego, bez możliwości dokonania przez wykonujący nakaz organ sądowy oceny więzi tego obywatela ze wspomnianym państwem członkowskim.

- 2) Artykuł 4 pkt 6 decyzji ramowej 2002/584

należy interpretować w ten sposób, że:

aby ocenić, czy należy odmówić wykonania europejskiego nakazu aresztowania wydanego wobec obywatela państwa trzeciego, który przebywa lub ma miejsce zamieszkania na terytorium wykonującego nakaz państwa członkowskiego, wykonujący nakaz organ sądowy powinien dokonać całościowej oceny wszystkich konkretnych czynników charakteryzujących sytuację tego obywatela, mogących wskazywać na istnienie między nim a wykonującym nakaz państwem członkowskim więzi wykazujących, że jest on wystarczająco zintegrowany z tym państwem i że w związku z tym wykonanie w tym państwie członkowskim kary pozbawienia wolności lub środka zabezpieczającego polegającego na pozbawieniu wolności orzeczonych w wydającym nakaz państwie członkowskim przyczyni się do zwiększenia jego szans na resocjalizację po wykonaniu tej kary lub środka zabezpieczającego. Wśród tych czynników znajdują się więzi rodzinne, językowe, kulturowe, społeczne lub gospodarcze, jakie obywatel państwa trzeciego utrzymuje z państwem członkowskim wykonującym nakaz, a także charakter, czas trwania i warunki jego pobytu w tym państwie członkowskim.

⁽¹⁾ Dz.U. C 73 z 14.2.2022.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 25 maja 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelnny Sąd Administracyjny – Polska) – Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie/W. Sp. z o.o.

[Sprawa C-114/22 ⁽¹⁾, Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie (VAT – Fikcyjne nabycie)]

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Prawo do odliczenia VAT – Odmowa – Odmowa oparta na nieważności transakcji na podstawie krajowego prawa cywilnego]

(2023/C 252/07)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelnny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie

Druga strona postępowania: W. Sp. z o.o.

Sentencja

Artykuł 167, art. 168 lit. a), art. 178 lit. a) i art. 273 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2010/45/UE z dnia 13 lipca 2010 r., w świetle zasad neutralności podatkowej i proporcjonalności,

należy interpretować w ten sposób, że:

stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, na mocy których podatnik jest pozbawiony prawa do odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej z tego tylko powodu, że podlegająca opodatkowaniu transakcja gospodarcza jest uważana za pozorną i dotknięta nieważnością na podstawie przepisów krajowego prawa cywilnego, bez konieczności wykazania, iż zostały spełnione przesłanki pozwalające na zakwalifikowanie, w świetle prawa Unii, tej transakcji jako pozornej lub, w przypadku gdy rzeczona transakcja została faktycznie dokonana, że jest ona wynikiem oszustwa w zakresie podatku od wartości dodanej lub nadużycia prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. C 284 z 25.7.2022.